

Arrest

nr. 156 772 van 20 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. BRUGMANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Dir-clan te behoren. U bent geboren in de stad Baardheere en heeft er gewoond tot aan uw vertrek. In 2009 werd uw oom vermoord door Al Shabaab. Zij beschuldigden hem ervan een spion te zijn omdat hij omging met mensen die voor de overheid werkten. In 2010 is uw vader vervolgens uit angst voor Al Shabaab naar Baadweyne in de provincie Mudug gevlucht. Hij was toen reeds gescheiden van uw moeder. Sindsdien heeft u niets meer van hem gehoord. U beëindigde uw studies Wetenschappen en Kunst in 2012. Uw moeder had een groentewinkel in Baardheere. Zij betaalde belastingen aan Al Shabaab. Nadat uw moeder overleed nam

u de winkel over. Naast de verkoop van groenten herstelde u ook gsm's. Al Shabaab kwam vervolgens langs om uw bijdrage op te halen. U ging akkoord. Vijf dagen later kwam er iemand langs die vroeg om zijn gsm te herstellen, wat u vervolgens deed. Diezelfde avond zijn er twee mannen van Al Shabaab langsgelopen die u meenamen. Ze beschuldigden u ervan uw belastingen niet te willen betalen. U werd meegenomen naar een basis van Al Shabaab op drie kilometer van Baardheere. Drie dagen later bent u uit deze basis kunnen vluchten. U werd die dag begeleid om te bidden. Op een bepaald moment ging een van de bewakers naar het toilet terwijl de andere ging bidden. U bent vervolgens weggelopen richting Baardheere. U volgde de grote weg tot u een auto tegenkwam die u meenam. Op deze manier bent u vervolgens uit het land gevlucht. U vertrok op 18 december en kwam in België aan op 4 maart. U vroeg op 5 maart 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn van de stad Baardheere in de provincie Gedo. Uw kennis over uw regio is, zeker gezien uw opleidingsniveau, te beperkt om te kunnen overtuigen. Vooreerst is het zeer opvallend dat u geen enkel idee blijkt te hebben van de droogte en hongersnood die de provincie Gedo de laatste jaren geteisterd hebben. Wanneer u gevraagd wordt of er ooit natuurrampen zoals droogte, aardbevingen of overstromingen voorkwamen in de laatste jaren voor uw vertrek zegt u zich te herinneren dat er in 2006 een overstroming plaatsvond (CGVS, p. 14). Sindsdien zou er niets meer zijn voorgevallen (CGVS, p. 15). Ook wanneer u gevraagd wordt of er in uw regio de laatste jaren een hongersnood plaatsvond of een periode waarin de mensen opvallend minder voedsel hadden dan anders blijkt u hier geen weet van te hebben (CGVS, p. 15). Dit is zeer vreemd. Immers, in de maanden voor uw vertrek heerste er ernstige droogte in uw regio. Volgens informatie is Gedo een van de hardst getroffen provincies in Somalië waarbij 70 procent van de bevolking werd getroffen door de droogte. Er werd geschat dat ongeveer 1500 mensen naar de stedelijke gebieden zijn getrokken omwille van de droogte. Ongeveer 77000 mensen hebben water gekregen via trucks in Baardheere, Ceel Waaq, en andere districten in Gedo. Ongeveer 47000 mensen ontvingen voedsel in september 2014. In 2011 werd Somalië, waaronder de provincie Gedo, zelfs getroffen door de zwaarste droogte in 60 jaar. Dit leidde tot een hongersnood die tot 2012 duurde. Het feit dat u, als opgeleide Somaliër van deze regio, geen weet van heeft van deze periodes van droogte en hongersnood ondermijnt uw beweerde herkomst uit deze regio in ernstige mate.

Verder doet uw beperkte kennis over de gewapende groepering Ahlu Sunnah Wal Jamaa (ASWJ) verdere twijfels rijzen. Wanneer u gevraagd wordt of er ooit in uw regio of elders in Gedo, behalve Al

Shabaab, nog andere gewapende groeperingen actief waren zegt u dat alleen Al Shabaab actief was in Gedo (CGVS, p. 13). Wanneer u vervolgens met de naam Ahlu Sunnah geconfronteerd wordt en gevraagd wordt wat u hierover weet geeft u mee dat zij een conflict hadden met Al Shabaab en dat Al Shabaab van hen had gewonnen. Nadat u hier expliciet om wordt gevraagd zegt u vervolgens dat ze ooit actief waren in Gedo. Nadat Al Shabaab dan machtiger was geworden zouden ze naar andere provincies zoals Middle Juba zijn getrokken (CGVS, p. 16). Later wordt u nogmaals gevraagd te vertellen wat u allemaal weet over Ahlu Sunnah maar meer informatie dan de loutere bewering dat zij en Al Shabaab een conflict hebben over de rouwdag van de profeet Mohamed kan u, zelfs na twee pogingen, niet bieden.

ASWJ is een Sufi paramilitaire groep gecreëerd on 1991 om Sufi-moslams in Somalië te beschermen. In 2009 zweerde ASWJ zijn voormalige geweldloze houding af, namen de wapens op en traden op als een van de sleutelrol in de strijd tegen Al Shabaab. In 2010 tekende ASWJ onder leiding van Sheikh Muhammad Sheikh Hassan een akkoord met de overheid van Somalië. ASWJ opereert voornamelijk in de regio's van Galgadud, Gedo end Mudug en delen van de hoofdstad Mogadishu. Zij worden beschouwd als een integrale factor in de politieke en veiligheidssituatie in Somalië en trachten mede in hun gewapende strijd, waaronder in de provincie Gedo, Al Shabaab te verdrijven uit Somalië. In 2011 kwam de leider van ASWJ, Sheikh Hassan Sheikh Abdi Qorioley, om in een gevecht met Al Shabaab nabij de stad Garbaharey. De laatste jaren hebben ASWJ samen met de regeringstroepen verschillende regio's in Gedo teruggenomen van Al Shabaab. In 2012 had ASWJ, in samenwerking met de overheid, de controle over de districten Dolow, Belet Hawo, Garbaharey en Luuq van de provincie Gedo. In februari 2014 werd zelfs bericht dat het district Baardheere onder hun controle is gekomen. De informatie die u over ASWJ weet mee te geven is, gezien de rol die ASWJ in uw provincie speelt, weinig overtuigend, zeker rekening houdend met uw eerdere verklaring dat er, naast Al Shabaab, nooit andere gewapende groeperingen actief zouden zijn geweest in Gedo. Tevens blijkt u ook nog nooit gehoord te hebben van Sheikh Hassan Qorioley, de leider van ASWJ die nabij Garbaharey in een gevecht met Al Shabaab omkwam of van Sheikh Mohammed Hussein Al Qadi, een leider en de woordvoerder van ASWJ in Gedo (CGVS, p. 15 en 16).

Wanneer u bovendien gevraagd wordt waarom u eerder zei dat er naast Al Shabaab nooit andere gewapende groeperingen actief waren geweest in Gedo zegt u dat u dacht dat u gevraagd werd naar de aanwezig van dergelijke groeperingen op dit moment en niet in het verleden. U beweert zelfs dat dit op uw vraag nog verduidelijkt zou zijn, wat allerm minst het geval was (CGVS, p. 17). Bovendien is Ahlu Sunnah nog altijd actief in Gedo.

Ook uw geografische kennis van de regio roept ernstige vragen op. U geeft blijk van enige kennis inzake districten van de stad Baardheere en tekent zelfs een plan van de stad. Wanneer echter, aan de hand van het door u getekende plan, verdere vragen worden gesteld blijkt u slechts weinig of zelfs foutieve kennis te hebben. Zo tekent u een grote weg die door de stad gaat en die van Garbaharey komt. U kan echter niet zeggen naar waar die weg loopt aan de andere kant van de stad, naar het zuiden richting Mogadishu. U kan bovendien niet alleen niet zeggen welke stad die kant op zou liggen, u weet zelfs niet welke provincie die kant uit is (CGVS, p. 9 en 11). Wanneer u gevraagd wordt waarom u hier geen idee van heeft zegt u dat u wel de dorpen rond Baardheere kent maar niet wat er verder ligt omdat u er nooit geweest bent (CGVS, p. 11). Dit is weinig overtuigend, zeker gezien u dan tot twee keer toe beweert dat het dorp Horina op de weg ligt richting Mogadishu terwijl dit eigenlijk aan de andere kant van de stad ligt, richting Garbaharey (CGVS, p. 9 en 10).

Verder heeft u geen enkel idee in welke richting de stad Luuq, die u nochtans zegt gepasseerd te zijn tijdens uw vertrek uit Somalië, ligt. Eerst zegt u dat Luuq stroomafwaarts – naar het zuiden – aan de Juba-rivier ligt (CGVS, p. 9). Vervolgens zegt u dat Luuq op de weg naar Mogadishu ligt (CGVS, p. 9). Zelfs wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat Luuq de andere kant op is, richting Garbaharey, bent u nog altijd van mening dat het ergens anders ligt (CGVS, p. 10). Wanneer u vervolgens een tweede maal ermee geconfronteerd wordt dat Luuq op weg naar Ethiopië ligt zegt u dat u er inderdaad bent langsgeslagen op weg naar Ethiopië (CGVS, p. 10). Wanneer u dan gevraagd wordt waarom u dan eerder beweerde dat Luuq de andere kant op ligt, terwijl u uiteindelijk verklaart er gepasseerd te zijn op weg naar Ethiopië, zegt u dat u alleen steden vermeldde waar u onderweg naar Ethiopië bent gestopt en niet louter bent gepasseerd, wat weinig steek houdt (CGVS, p. 10).

Wanneer u vervolgens naar een verklaring voor uw beperkte geografische kennis gevraagd wordt zegt u dat u jong was en dat u nooit reisde (CGVS, p. 18). Dit kan onvoldoende verklaren waarom u als opgeleide Somaliër dergelijke beperkte of foutieve kennis blijkt te hebben over uw regio.

Er kan verder nog gewezen worden op uw gebrekkige kennis inzake de recent opgerichte regio Jubaland. Jubaland is de regio van Gedo, Lower Juba en Middle Juba die sinds enkele jaren een grote mate van autonomie tracht te verkrijgen. Wanneer u met de naam van Jubaland wordt geconfronteerd blijkt u wel te weten dat dit een regio is die autonomie nastreeft en recent gevormd werd (CGVS, p. 17). Het is echter opvallend dat u, hoewel u wel op de hoogte bent van de vorming van Jubaland, niet blijkt

te weten dat Gedo eveneens deel uitmaakt van het nieuwgevormde Jubaland (CGVS, p. 17). Tevens heeft u nog nooit gehoord van Ahmed Mohamed Islam "Madobe", de president van Jubaland (CGVS, p. 18).

Wanneer u voorts geconfronteerd wordt met twee leiders van Al Shabaab in de provincie Gedo blijkt u nog nooit van hen te hebben gehoord (CGVS, p. 19).

Uw geografische en politieke kennis van uw regio is dermate beperkt dat er aan uw herkomst uit de stad Baardheere van de provincie Gedo geen geloof gehecht kan worden. Hoewel uw clan – de Dir – ook in de provincie Gedo kan worden teruggevonden dient gezegd dat de Dir voornamelijk in Somaliland en Ethiopië wonen. U legt tevens geen documenten neer waaruit uw Somalische nationaliteit zou kunnen worden afgeleid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardheere gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 mei 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Gedo en de reden hiervoor werden uiteengezet (CGVS, p. 18). U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit de stad Baardheere en voegt hier louter aan toe slecht een simpele jongen te zijn die naar school ging en nooit de stad verliet (CGVS, p. 18).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6 § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de beoordelingsbevoegdheid, van de motiveringsverplichting, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker blijft er bij dat hij de Somalische nationaliteit heeft en stelt dat de commissaris-generaal toch niet kan verwachten "dat hij zou verklaren van enige andere nationaliteit te zijn. (?)". Hij wijst erop dat hij zich na kennisname van de bestreden beslissing gewend heeft tot de ambassade van Somalië en dat deze ambassade "een zeer duidelijke nationaliteitsverklaring" uitgevaardigd heeft "waarin duidelijk

bevestigd wordt dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en hij werd geboren in de Somalische stad Baardheere". Uit deze nationaliteitsverklaring blijkt volgens hem duidelijk *"dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en werd geboren in de Somalische stad Baardheere"*.

Wat zijn beperkte regionale kennis betreft, legt verzoeker uit *"dat de mensen in Somalië kleinschalig leven"*, dat de leefwereld veelal beperkt is *"tot het eigen dorp en hoogstens de omliggende dorpen"*, dat men geen precieze kennis heeft *"van wat al dan niet bestaat of gebeurt in verder gelegen delen van de provincie of in andere landsdelen buiten de eigen provincie"*.

Verzoeker bevestigt dat Somalië, met inbegrip van de provincie Gedo, de laatste jaren geteisterd is door een hongersnood, maar hij stelt: *"Evenwel was de situatie in Baardheere zelf niet zo dramatisch als in vergelijking met andere delen van Gedo of van Somalië. Dit heeft te maken met de merkbare aanwezigheid in Baardheere van de Juba-rivier, die vloeit vanuit Somalië stroomafwaarts richting de Somalische kust en de stad in het midden doorkruist. Er is in Baardheere aldus meer water aanwezig dan op andere plaatsen zodat de situatie er minder dramatisch is dan elders."* Dit speelt volgens verzoeker mee *"in de perceptie van verzoeker die naar zijn persoonlijk gevoel de voorbije jaren niet met wezenlijk minder water geconfronteerd werd dan voordien het geval was"*.

Verzoeker legt uit dat hij heeft geantwoord dat alleen Al Shabaab actief was vermits dit actueel niet meer het geval was voor ASWJ en gezien er door de interviewer naar *"Now"* gevraagd werd. Hij laat gelden dat *"in strijd met de insinuatie van het CGVS ASWJ niet meer actief (is) in Baardheere alwaar zij reeds enkele jaren geleden verdreven werden door Al Shabaab"* en stelt dat hij *"met zijn beperkte kennis uiteraard geen wetenschap (kan) hebben of ASWJ eventueel in andere delen van Gedo wel nog actief zou zijn op huidig ogenblik"*.

Wat zijn geografische kennis van de regio betreft, benadrukt hij dat hij *"wel de districten van de stad Baardheere kent en zelfs een plan van de stad kan tekenen. (?)"*. Verzoeker legt uit: *"Er zijn echter 2 grote wegen in Baardheere, enerzijds de weg komend vanuit het noorden (Garbaharey) lopend naar het zuiden ongeveer parallel met de Juba rivier en anderzijds de weg komend uit het westen lopend naar het oosten in de richting van Mogadishu."* De kritiek van de commissaris-generaal dienaangaande is volgens hem *"dan ook geografisch incorrect"*. Hij *"weet inderdaad niet echt goed naar waar de weg komend vanuit het noorden (Garbaharey) loopt omdat deze zuidelijke richting voor hem onbekend terrein is en hij zelden of nooit in deze richting getrokken is. Echter loopt deze weg komend uit Garbaharey dus verder zuidwaarts en niet oostwaarts richting Mogadishu."* Hij stelt dat het dorp Horina wel degelijk gelegen is op de (oostelijke) weg richting Mogadishu en niet op de (noordelijke) weg richting Garbaharey en dat *"de kritiek van het CGVS dan ook geografisch incorrect"* is. Hij voert nog aan dat hij *"in strijd met de bewering van het CGVS, wel degelijk de stad Luuq correct gepositioneerd. Zo heeft verzoeker steeds meegedeeld dat de stad Luuq gelegen is noordwaarts in de richting van Garbaharey en Ethiopië, zonder enige andersluidende versie over deze positionering zoals beweerd door het CGVS."* Hij benadrukt verder *"dat de doorsnee Somaliër slechts een zeer beperkte opleiding geniet en ook weinig mobiel is zodat de kennis en de leefwereld van de Somaliërs zich beperkt tot de eigen gemeenschap en de juist omliggende dorpen en steden"*.

Aangaande Jubaland wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal *"wel weet dat dit een regio is die autonomie nastreeft en recent gevormd werd. (?)"*. Volgens verzoeker wordt hem ten onrechte verweten dat hij niet zou weten dat Gedo eveneens deel uitmaakt van het nieuwgevormde Jubaland, gezien deze vraag hem nooit gesteld werd *"zodat hij deze vraag ook niet ontkennend beantwoord kan hebben"*.

Ten slotte meldt verzoeker *"dat het gehoor bij het CGVS vrij moeizaam verliep. De tolk scheen niet steeds correct zijn werk te doen, zodat mogelijk fouten gebeurd zijn bij de vertaling van de vragen van de interviewer en de antwoorden van verzoeker."* Hij voegt hier nog aan toe dat het gehoor *"voor verzoeker op een zeer gestresseerde manier verlopen (is), gezien door de interviewer van in het begin uitgebreid gehamerd werd op de nationaliteit van verzoeker waarbij het ongelof van de interviewer over zijn herkomst afdoende duidelijk was"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *"te hervormen hetzij te vernietigen"* en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers beweerde Somalische afkomst.

2.3.1. Zo blijkt verzoeker niet op de hoogte van de droogte en hongersnood die de provincie Gedo de laatste jaren geteisterd hebben. Verzoeker verklaarde zich te herinneren dat er in 2006 een overstroming plaatsvond (gehoor, p. 14), maar gaf aan dat er sindsdien niets meer zou zijn voorgevallen (gehoor, p. 15). Hij bleek geen weet te hebben van een periode waarin de mensen opvallend minder voedsel hadden dan anders (gehoor, p. 15). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat er ernstige droogte heerste in zijn regio in de maanden voor zijn vertrek. Gedo, verzoekers beweerde regio van herkomst, blijkt zelfs een van de hardst getroffen provincies in Somalië waarbij 70 procent van de bevolking werd getroffen door de droogte. Er werd geschat dat ongeveer 1500 mensen naar de stedelijke gebieden zijn getrokken omwille van de droogte, dat ongeveer 77 000 mensen water hebben gekregen via trucks in Baardheere, Ceel Waaq, en andere districten in Gedo en dat ongeveer 47 000 mensen voedsel ontvingen in september 2014. In 2011 werd Somalië, waaronder de provincie Gedo, getroffen door de zwaarste droogte in 60 jaar, wat leidde tot een hongersnood die tot 2012 duurde.

Gezien de schaal van deze rampen, kan de uitleg in het verzoekschrift - dat "*de situatie in Baardheere zelf niet zo dramatisch (was) als in vergelijking met andere delen van Gedo of van Somalië. Dit heeft te maken met de merkbare aanwezigheid in Baardhere van de Juba-rivier, die vloeit vanuit Somalië stroomafwaarts richting de Somalische kust en de stad in het midden doorkruist. Er is in Baardhere aldus meer water aanwezig dan op andere plaatsen zodat de situatie er minder dramatisch is dan elders.*" - de gehele onwetendheid van verzoeker geenszins verschonen. Van verzoeker, die een hogere opleiding afrondde en vanaf 2012 een groentenwinkel uitbaatte waardoor hij dagelijks deelnam aan het gemeenschapsleven in zijn regio en met veel mensen in contact kwam, kan immers worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn leven en dat van zijn regiogenoten. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat ook Baardheere, het dorp van verzoeker, via vrachtwagens moest bevoorrad worden met water.

2.3.2. Verder was verzoekers kennis over de gewapende groepering Ahlu Sunnah Wal Jamaa (ASWJ) onaannemelijk beperkt. Gevraagd of er in zijn regio of elders in Gedo, behalve Al Shabaab, ooit nog andere gewapende groeperingen actief waren, antwoordde verzoeker dat alleen Al Shabaab actief was in Gedo (gehoor, p. 13). Wanneer hij vervolgens met de naam Ahlu Sunnah geconfronteerd wordt, verklaarde verzoeker dat ze een conflict hadden met Al Shabaab en dat Al Shabaab van hen had gewonnen. Hij gaf nog aan dat ze ooit actief waren in Gedo, maar dat ze naar andere provincies zoals Middle Juba zijn getrokken nadat Al Shabaab machtiger was geworden (gehoor, p. 16). Daarnaast blijkt verzoeker bijna geheel onwetend over Ahlu Sunnah. Hij blijkt ook nog nooit gehoord te hebben van Sheikh Hassan Qorioley, de leider van ASWJ die nabij Garbaharey in een gevecht met Al Shabaab omkwam, of van Sheikh Mohammed Hussein Al Qadi, een leider en de woordvoerder van ASWJ in Gedo (gehoor, p. 15 en 16). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat ASWJ een Sufi paramilitaire groep is gecreëerd in 1991 om Sufi-moslims in Somalië te beschermen. In 2009 zweerde ASWJ zijn voormalige geweldloze houding af, namen ze de wapens op en traden ze op als een van de sleutelrol in de strijd tegen Al Shabaab. In 2010 tekende ASWJ onder leiding van Sheikh Muhammad Sheikh Hassan een akkoord met de overheid van Somalië. ASWJ opereert voornamelijk in de regio's van Galgadud, Gedo en Mudug en delen van de hoofdstad Mogadishu. Ze worden beschouwd als een integrale factor in de politieke en veiligheidssituatie in Somalië en trachten mede in hun gewapende strijd, waaronder in de provincie Gedo, Al Shabaab te verdrijven uit Somalië. In 2011 kwam de leider van ASWJ, Sheikh Hassan Sheikh Abdi Qorioley, om in een gevecht met Al Shabaab nabij de stad Garbaharey. De laatste jaren hebben ASWJ samen met de regeringstroepen verschillende regio's in Gedo teruggenomen van Al Shabaab. In 2012 had ASWJ, in samenwerking met de overheid, de controle over de districten Dolow, Belet Hawo, Garbaharey en Luuq van de provincie Gedo. In februari 2014 werd zelfs bericht dat het district Baardheere onder hun controle is gekomen. Gezien de rol die ASWJ in verzoekers provincie heeft gespeeld en nog steeds speelt, is het geheel ongeloofwaardig dat verzoeker aanvankelijk beweerde dat er naast Al Shabaab nooit andere gewapende groeperingen actief zouden zijn geweest in Gedo.

De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker heeft geantwoord dat alleen Al Shabaab actief was vermits dit actueel niet meer het geval was voor ASWJ en gezien er door de interviewer naar "Now" gevraagd werd, vindt geen weerslag in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat hem gevraagd werd "*Waren er ooit andere gewapende groeperingen of milities actief in de regio van baardheere of elders in gedo?*", dat verzoeker hierop ondubbelzinnig "*Nee, enkel al shabaab*" antwoordde en dat er geen verduidelijking van tijd volgde (gehoor, p. 13). Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat dat "*in strijd met de insinuatie van het CGVS ASWJ niet meer actief (is) in Baardheere alwaar zij reeds enkele jaren geleden verdreven werden door Al Shabaab*", stelt de Raad overigens vast dat uit de informatie in het administratief dossier wel degelijk blijkt dat er in 2014 nog bericht werd over Sheikh Mohammed Hussein Al Qadi, een leider en de woordvoerder van ASWJ in Gedo. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker "*met zijn beperkte kennis uiteraard geen wetenschap (kan) hebben of ASWJ eventueel in andere delen van Gedo wel nog actief zou zijn op huidig ogenblik*", kan zijn gehele onwetendheid geenszins verschonen, daar verzoeker redelijkerwijs, desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen, moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn die het dorp en regio onder controle hadden. Immers is het in een land in burgeroorlog wel redelijk te verwachten dat de opeenvolgende machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans - desnoods niet chronologisch, noch volledig - gekend zijn, zij het uit voorzorg. Dergelijke kennis is immers om veiligheidsredenen cruciaal. In die zin is het eveneens opvallend dat verzoeker nog nooit gehoord bleek te hebben van twee leiders van Al Shabaab in de provincie Gedo (gehoor, p. 19).

2.3.3. Verzoekers beperkte en foutieve geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst ondermijnt eveneens zijn beweringen over zijn Somalische afkomst. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal tekende verzoeker een grote weg die door de stad gaat en die van Garbaharey komt, maar hij kon niet zeggen naar waar die weg loopt aan de andere kant van de stad, naar het zuiden richting Mogadishu, noch kon hij zeggen welke stad die kant op zou liggen, noch welke provincie die kant uit is (gehoor, p. 9, 11). Verzoeker bleek ook geen idee te hebben in welke richting de stad Luuq, die hij nochtans beweerde gepasseerd te zijn tijdens zijn vertrek uit Somalië, ligt. Eerst zei verzoeker dat Luuq stroomafwaarts, naar het zuiden, aan de Juba-rivier ligt (gehoor, p. 9), dan weer zei hij dat Luuq op de weg naar Mogadishu ligt (gehoor, p. 9), tegelijkertijd nog steeds bevestigend dat hij er was langsgekomen op weg naar Ethiopië (gehoor, p. 10). Ten slotte blijkt verzoeker niet te weten dat Gedo deel uitmaakt van het nieuwgevormde Jubaland (gehoor, p. 17), een recent opgerichte regio van Gedo, Lower Juba en Middle Juba die sinds enkele jaren een grote mate van autonomie tracht te

verkrijgen. Tevens had verzoeker nog nooit gehoord van Ahmed Mohamed Islam "Madobe", de president van Jubaland (gehoor, p. 18).

De uitleg in het verzoekschrift dat "*Er echter 2 grote wegen in Baardhere (zijn), enerzijds de weg komend vanuit het noorden (Garbaharey) lopend naar het zuiden ongeveer parallel met de Juba rivier en anderzijds de weg komend uit het westen lopend naar het oosten in de richting van Mogadishu.*" doet geen afbreuk aan verzoekers onwetendheid omtrent de weg die hijzelf getekend heeft en waarover hij niet kon zeggen naar waar die weg loopt naar het zuiden richting Mogadishu, welke stad die kant op zou liggen of welke provincie die kant uit is. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker "*in strijd met de bewering van het CGVS, wel degelijk de stad Luuq correct gepositioneerd. Zo heeft verzoeker steeds meegedeeld dat de stad Luuq gelegen is noordwaarts in de richting van Garbaharey en Ethiopië, zonder enige andersluidende versie over deze positionering zoals beweerd door het CGVS.*", wijst de Raad op zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal, alwaar hij enerzijds aangaf dat Luuq stroomafwaarts, naar het zuiden, aan de Juba-rivier ligt (gehoor, p. 9) en anderzijds verklaarde dat Luuq op de weg naar Mogadishu ligt (gehoor, p. 9), terwijl Luuq in werkelijkheid ten noorden van Baardhere en onderweg naar Ethiopië ligt. Dat verzoeker over Jubaland "*wel weet dat dit een regio is die autonomie nastreeft en recent gevormd werd. (!?)*" en dat hem nooit gevraagd werd of Gedo hiervan deel uitmaakt, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift, strookt niet met het gehoorverslag waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker niet wist dat Gedo deel uitmaakt van Jubaland, gezien hem meermaals gevraagd werd naar de provincies die tot deze regio behoorden, maar dat verzoeker hierop het antwoord steeds schuldig bleef (gehoor, p. 17).

Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker "*deze zuidelijke richting voor hem onbekend terrein is en hij zelden of nooit in deze richting getrokken is*" en "*dat de doorsnee Somaliër slechts een zeer beperkte opleiding geniet en ook weinig mobiel is zodat de kennis en de leefwereld van de Somaliërs zich beperkt tot de eigen gemeenschap en de juist omliggende dorpen en steden*", dient te worden benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker de stad waar hij zijn hele leven heeft gewoond en waar hij sinds 2012 een groentenwinkel uitbaatte grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de geografische aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker "*wel de districten van de stad Baardheere kent en zelfs een plan van de stad kan tekenen. (!?)*" -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die visueel kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.4. In zijn verzoekschrift meldt verzoeker "*dat het gehoor bij het CGVS vrij moeizaam verliep. De tolk scheen niet steeds correct zijn werk te doen, zodat mogelijk fouten gebeurd zijn bij de vertaling van de vragen van de interviewer en de antwoorden van verzoeker.*". De Raad wijst erop dat -tot bewijs van het tegendeel- het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal werd tweemaal uitdrukkelijk aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep, waarop hij bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2, 20) en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden. Het volstaat niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat "*dat het gehoor bij het CGVS vrij moeizaam verliep. De tolk scheen niet steeds correct zijn werk te doen*". Verzoeker toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.5. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat het gehoor "*voor verzoeker op een zeer gestresseerde manier verlopen (is), gezien door de interviewer van in het begin uitgebreid gehamerd werd op de nationaliteit van verzoeker waarbij het ongeloof van de interviewer over zijn herkomst afdoende duidelijk was*", benadrukt de Raad dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaringen voor verzoekers vaagheid omtrent de door hem zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoorde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker

zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen vermoedheid maar wel een duidelijke alertheid blijken.

2.6. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië*". Hij stelt dat hij zich na kennisname van de bestreden beslissing gewend heeft tot de ambassade van Somalië en dat deze ambassade "*een zeer duidelijke nationaliteitsverklaring*" uitgevaardigd heeft "*waarin duidelijk bevestigd wordt dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en hij werd geboren in de Somalische stad Baardheere*". Uit deze nationaliteitsverklaring blijkt volgens hem duidelijk "*dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en werd geboren in de Somalische stad Baardheere*".

De "*Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië*" kan bovenstaande vaststellingen echter niet wijzigen. Dienaangaande kan uit de "*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*" van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat "*In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...)* Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn." Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. Het neergelegde stuk geeft immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de "*Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië*" zijn land van herkomst niet aantonen. Bovendien stelt de "*COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*": Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft: "*De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.*", zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

Aldus concludeert de Raad dat de "*Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië*" - waarvan de Raad niet betwist dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.9. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.10. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.11. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.12. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK